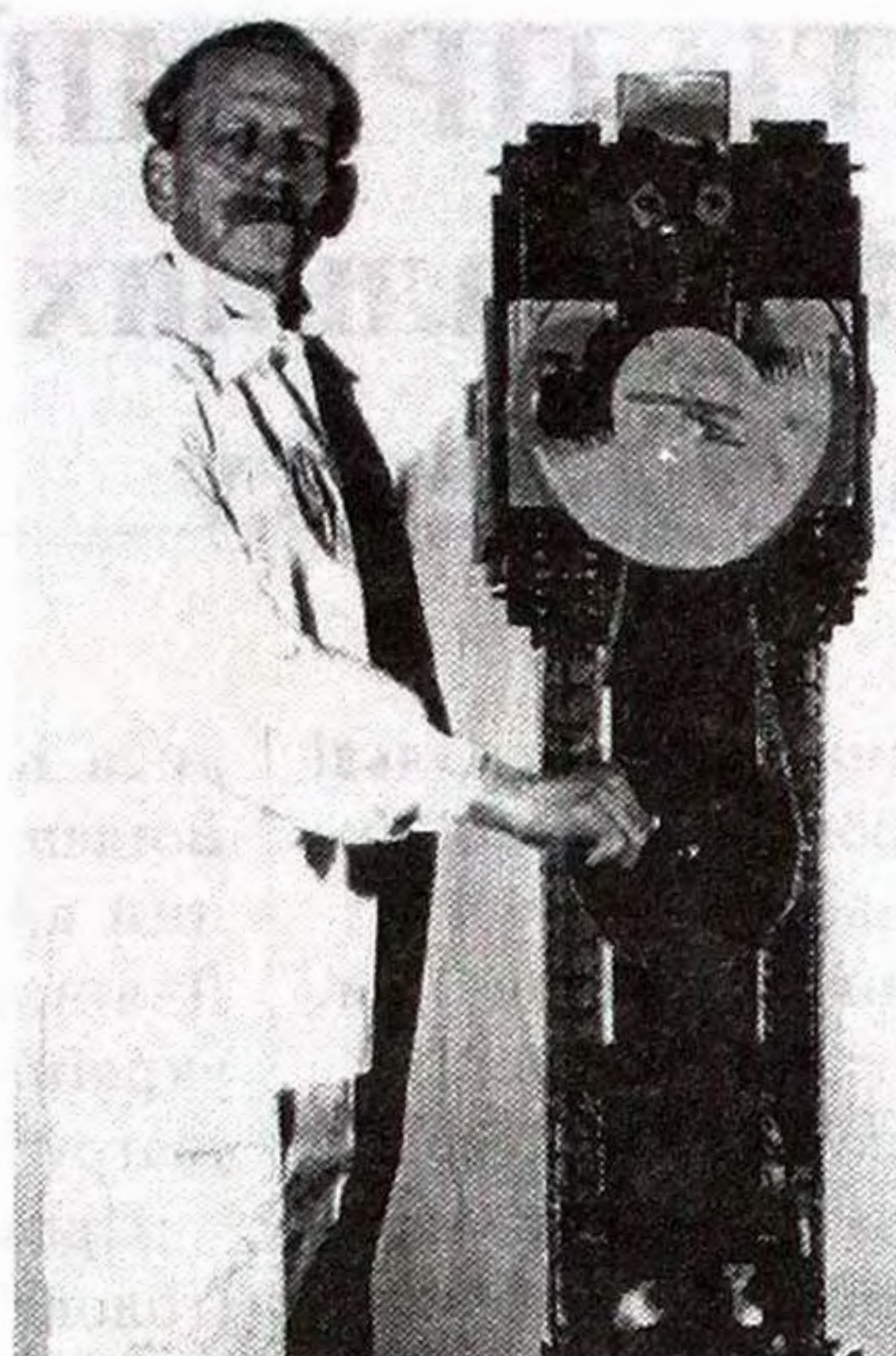

Прем'єра "Братів Складановських"

Віма Вендерса відбулася 16 грудня в Будинку кіно. Фільм присвячено 100-річчю кіно. В ролі Жозефіни в ньому знялася українська актриса Мар'яна Кавка, яка поділилась враженнями від своєї роботи з Вімом Вендерсом. Перед прем'єрою зі вступним словом Єнса Бекера було показано 10-хвилинну стрічку- програму вар'єте "Зи-

мовий сад", яку і створили брати Складановські, показавши її публіці 1 листопада 1895 року у Мюнхені. Перед початком фільму в конференц-залі відбулося відкриття виставки "Макс Складановський - піонер кінематографа, підприємець, фотограф".

Прем'єру організував "Гете-Інститут" в Києві.

Ще один фільм-гігант

На кіностудії "XX століття ФОКС" знято картину "Титанік" (режисер Джеймс Кameron) - любовну історію, яка розгортається на тлі загибелі знаменитого судна. Це найдорожча з картин, яку досі знімали у США. На зйомки витрачено 200 мільйонів доларів, а разом із витратами на рекламу та маркетинг картина обійшлась у 300 мільйонів доларів. "Титанік" висунуто на здобуття премії "Оскар".

Фестиваль у Гдині

Відбувся 22-й фестиваль польських художніх фільмів у Гдині. Почався він картиною

К.Зануссі "Брат нашого Бога". Фестиваль, на якому цього року було показано 24 фільми, є свого роду барометром стану польського кіно. Головний приз одержав Юліуш Махульський за фільм "Любовні історії".

Вийшла друком

кіноповість (жанр в Україні рідкісний) Марини Медникової під суперлаконічною назвою "Ой!" Це комедія, яка час від часу переходить у сатиру (це також рідкісний різновид літературної творчості). Оpubліковано кіноповість в журналі "Київ" (№11-12, 1997).

До 70-річчя української анімації

Цю дату відзначали в середині січня. Продовж тижня демонструвалися найвідоміші стрічки. 15-16 січня в Будинку кіно відбулась наукова конференція "Українська анімація в контексті світової екранної культури", а 17-го відбувся вечір "Від смішного до великого: діла і дні анімаційного кіно", присвячений цій даті.

ІСТОРІЯ "ПОВЕНІ" ТА ЇЇ АВТОРА

Дві історії "Повені" - історія роману і фільму - відображаються одна в одній. "Повінь" Замятіна з'явилася в Росії у 1929 році. У 1931 він емігрує до Франції. У 1935-36 Замятін пише сценарій "На дні" за п'єсою Горького для Жана Ренуара. Рік потому він помер, невідомий у Франції та заборонений у Росії. Минуло півстоліття... Ізабель Юппер відкрила для себе роман Замятіна. Вона закохалася в нього і їй дуже захотілося зіграти Софію (...).

"Для мене Ізабель була справжньою Софією. Зйомки проходили в Росії... У Москві було влаштовано "маленький Петроград" у розкішних декораціях. І ми користувалися штучним снігом на студії, в той час як надворі йшов сніг..."

(Ігор Мінаєв).

Картина "Повінь" - дебют на французькому кінотерені українського режисера-емігранта Ігоря Мінаєва, чия професійна доля далеко не завжди складалася успішно на батьківщині. Коротка довідка про режисера: народився у Харкові у 1954 році, навчався у Київському

інституті театального мистецтва ім. І.Карпенка-Карого (факультет кінорежисури); у 1977 році знімає свою першу короткометражку "Чайка" на Одеській кіностудії; через три роки випускає телефільм "Гість", що був заборонений цензурою; після цього лише у 1985 вдається зняти короткометражний фільм для дітей "Телефон", а згодом першу повнометражну стрічку "Холодний березень". У 1988 режисер переселяється до Парижа, і хоча в цей період знімає картину на Одеській кіностудії "Перший поверх", фактично стає емігрантом.

Останній фільм Ігоря Мінаєва (1995 рік) - франко-російська копродукція - своєрідна психологічна мелодрама. Події відбуваються у Петрограді 1920 року. Але в центрі уваги твору - позаполітичні події. Софія і Трохим Івоничі одружені вже багато років, але не мають дітей. Тринадцятилітня сирота, яку приймають в цю сім'ю, виростає і стає коханкою чоловіка. Відчай Софії перетворюється у ненависть. Вона хоче позбутися суперниці і повернути коханого... Крім зірки

французького кінематографа Ізабель Юппер, в ролях задіяні переважно російські актори: Борис Невзоров, Марія Липкіна, Світлана Крючкова та інші. Цікаво, що композитор (до фільму писалася оригінальна музика) і художник по костюмах незвично поєдналися в одній особі - Еммі Беглярівій. Натомість співсценаристом і автором діалогів були французи: Жак Байнак та Бернар Стора.

В ситуації, коли залишатися професійним кінорежисером на Україні надзвичайно складно, кожен митець шукає власний шлях самореалізації. Так чи інакше, прагнуть вони цього чи ні, гадаю, твори "емігрантів" (в наш час це слово майже позбавлене сенсу і зберігає його здебільшого стосовно посттоталітарних країн) також є явищем нашої культури, і важливо не розгубити їхніх імен, як це траплялося в історії не раз.

Надія Мірошниченко за матеріалами каталогу французьких фільмів "C'est du cinema!" (volume 1, 1995).